

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 06/12/2021

Του: Κωνσταντίνου Μπούμπα, Βουλευτή Σερρών

Προς: Τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Άρση της υποχρεωτικότητας εμβολιασμού των εργαζομένων και των ωφελούμενων των «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ»»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Όπως έχουμε πληροφορηθεί από εργαζόμενους σε «ΚΔΑΠ», ευρισκόμενους σε αναστολή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 206, του Ν. 4820/2021 (ΦΕΚ 130/Α' / 23-7-2021), που αφορά στην υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, πρέπει υποχρεωτικά να είναι πλήρως εμβολιασμένοι κατά του κορωνοϊού όλο το προσωπικό των ιδιωτικών, των δημοσίων και των δημοτικών μονάδων φροντίδας ηλικιωμένων και φροντίδας ατόμων με αναπηρία (ιατρικό, παραϊατρικό, νοσηλευτικό, διοικητικό και υποστηρικτικό προσωπικό). Το εν λόγω άρθρο εντάσσει, ατεκμηρίωτα, σε αυτήν την κατηγορία τους εργαζόμενους και τους ωφελούμενους των «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ». Επιπρόσθετα, σε πρόσφατη ανακοίνωσή του, ο Υπουργός Υγείας ανέφερε ότι η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού θα συνεχίσει να υφίσταται σε δομές νοσηλείας ασθενών και περίθαλψης ηλικιωμένων και ατόμων με αναπηρία. Επομένως, χρειάζεται να αποκατασταθεί η αδικία αναφορικά με την ανισομερή μεταχείριση των εργαζομένων και των ωφελουμένων των «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ» έναντι άλλων μονάδων ειδικής αγωγής.

Τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών και Ατόμων με Αναπηρία («ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ»), όπως φαίνεται και στην ονομασία τους, απασχολούν δημιουργικά τα άτομα με αναπηρία και όχι θεραπευτικά, προσφέροντας σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου τους. Είναι ανοιχτές δομές όπου υλοποιούν εκπαιδευτικά προγράμματα έκφρασης, ψυχαγωγίας, άθλησης και σωματικής αγωγής. Έχουν υποστηρικτικό ρόλο στις οικογένειες και σε περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο, διευκολύνουν την παραπομπή σε αρμόδιες υπηρεσίες για την αναπηρία ή συνεργάζονται με ειδικούς περί την αναπηρία επιστήμονες. Το προσωπικό που απασχολεί τους ωφελούμενους των δομών αυτών είναι, κατά βάση, εκπαιδευτικό προσωπικό (καθηγητές φυσικής αγωγής, πληροφορικοί, εικαστικοί, μουσικοί, θεατρολόγοι, ειδικοί παιδαγωγοί κ.α.), αλλά και επιστημονικό αντίστοιχο (κοινωνικοί λειτουργοί ή ψυχολόγοι), όπως και ειδικό βοηθητικό προσωπικό.

Δεδομένου ότι, τα «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ» είναι ανοιχτές δομές και δεν στοχεύουν στη περίθαλψη ατόμων με αναπηρία, αυτόματα, οδηγούμαστε στο εύλογο συμπέρασμα ότι, οι ωφελούμενοι δεν διαμένουν στις δομές αυτές, συνεπώς, στην καθημερινότητά τους έρχονται σε επαφή με τις οικογένειές τους, με τους συμμαθητές τους στο σχολείο, με τους εκπαιδευτικούς των σχολείων τους, όπως και δια των συνεδριών, με τον φυσιοθεραπευτή, με τον εργοθεραπευτή, με τον οδοντίατρό τους κτλ, που σημαίνει ότι, στον περίγυρό τους δεν υπάρχουν μόνο εμβολιασμένα άτομα κατά του κορωνοϊού.

Επιπρόσθετα, οι εκπαιδευτικοί στις Ειδικές Σχολικές Μονάδες, όπου παρακολουθούν τις πρωινές ώρες τα ΑμεΑ παιδιά δεν είναι υποχρεωτικά εμβολιασμένοι, μα συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με δύο «rapid test» εβδομαδιαίως. Παρομοίως, τα παιδιά μαθητές ενώ αποκλείονται από τα «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ», αν είναι ανεμβολίαστα, σύμφωνα με εγκύκλιο της πολιτικής ηγεσίας της Υφυπουργού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων επιτρέπεται να προσέρχονται στο Ειδικό τους σχολικό πλαίσιο, μόνο με “self test” για τον έλεγχο νόσησης από τον κορωνοϊό. Υπάρχουν, λοιπόν, δύο μέτρα και δύο σταθμά. Προκύπτει, ως εκ τούτου, το εύλογο ερώτημα, περί του γιατί οι εργαζόμενοι και οι ωφελούμενοι των «ΚΔΑΠ ΜΕΑ» πρέπει να είναι εμβολιασμένοι υποχρεωτικά ενώ στις Ειδικές σχολικές Μονάδες όχι.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί το ότι, τα ανωτέρω χαρακτηρίζονται ως προβληματική πρακτική και σε επί τούτου πόρισμα που προέκυψε από σχετική καταγγελία γονέα παιδιού ΑμεΑ στην Ανεξάρτητη Αρχή «Συνήγορος του Πολίτη», με αρ. πρωτοκόλλου: Φ 1500-1599/52773/202129/09/2021, της 30/11/2021, όπου αναφέρεται ότι: «...προκύπτει διχασμός και ασυνέχεια της δημόσιας διοίκησης αναφορικά με τα μέτρα πρόληψης κατά του κορωνοϊού, καθώς, τα ίδια αυτά παιδιά που καλούνται να εμβολιαστούν υποχρεωτικά προκειμένου να γίνουν δεκτά σε «ΚΔΑΠ-ΑμεΑ» φοιτούν σε γενικά ή ειδικά σχολεία όπου ο αριθμός παιδιών ανά τάξη είναι μεγαλύτερος, όπως και ο συγχρωτισμός εντός και εκτός αιθουσών, χωρίς να απαιτείται παρόμοια προϋπόθεση. Παρόμοια δεν απαιτείται εμβολιασμός κατά του COVID-19 για κανένα παιδί σε κανένα σχολείο ενώ, επιπροσθέτως, δεν έχουν υποχρέωση εμβολιασμού ούτε οι εκπαιδευτικοί όπως προαναφέρθηκε. Συνεπώς, δεν αιτιολογείται επαρκώς για ποιο λόγο επιλέγεται ειδικά αυτό το προληπτικό μέτρο από το Υπουργείο Εργασίας (και Κοινωνικών Υποθέσεων) για τα άτομα με αναπηρίες σε αντίθεση με το Υπουργείο Παιδείας (και Θρησκευμάτων) δημιουργώντας αναίτιολόγητα δύο διαφορετικά καθεστώτα διαχείρισης, ως προς την πρόβλεψη εμβολιασμού παιδιών». Τέλος, είναι πολύ σημαντικό το ότι ο **Συνήγορος του Πολίτη, στο ανωτέρω πόρισμα, καλεί το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων να επανεξετάσει το ανωτέρω θέμα άμεσα και να ενημερώσει την Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη για τις σχετικές ενέργειες στις οποίες έχει ήδη προβεί ή προτίθεται να προβεί επί των παραπάνω προβληματικών πρακτικών.**

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Προτίθεσθε να άρετε την υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού των εργαζομένων και των ωφελουμένων των «ΚΔΑΠ-ΑΜΕΑ», ώστε να αποκατασταθεί η σχετική αδικία σε βάρος των ανωτέρω ωφελούμενων αλλά και των δρώντων ως προσωπικό απασχόλησης και υποστήριξης των ΑμεΑ παιδιών στα τελευταία, που ως διαπίστωση παραδοξότητας, συμφωνεί και με το ως άνω παρατιθέμενο πόρισμα της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη;

Ο ερωτών Βουλευτής

Κωνσταντίνος Μπούμπας